

شرکت توسعه کشت دانه های روغنی

خبرنامه

خبرنامه - علمی خبری، کشاورزی - دانه های روغنی

سال چهارم (شماره ۵۹۵) مهرماه ۱۳۹۵

در این شماره می خوانید...

- سخنی کوتاه صفحه ۲
- استراتژی های مدیریت پیاری های گیاهی صفحه ۳
- طراحی بانک بذر صفحه ۴
- کنشل علف های هرز توسط قارچ ها، باکتری ها و ویروس ها صفحه ۵
- گیاهان رونویسی نوین صفحه ۸
- روغن گلرنگ صفحه ۱۰
- برخی تکنیک های PCR صفحه ۱۲

سخن‌کوتاه

مهندس کابیز فروزان

مدیربازدشت، تحقیقات و آموزش

شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی

هر ساله با فرا رسیدن ماه شهریور برنامه ریزی جهت توزیع بذور کلزا از تب و تاب پیشتری برخوردار می‌گردد و شرکت‌های تولید کننده بذر تلاش خواهند نمود وفق سیاست‌ها و برنامه‌ای ابلاغی دفتر طرح دانه‌های روغنی، بذور تولیدی خود را به فروش برسانند. شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی نیز از این قاعده مستثنی نبوده و نهایت تلاش‌های خود را در این عرصه به کاربرده است. تولید ییش از ۳۰ تن بذر کلزا زمستانه رقم اکاپی گواهی شده با تاییدیه و اخذ لیبل از موسسه تحقیقات ثبت و گواهی بذر ونهال یکی از موارد قابل اشاره می‌باشد. مذاکره و تفاهم با شرکت کشت و صنعت شهید رجایی جهت توزیع و فروش بذور کلزای هیبرید هایولا از انواع هایولا ۱، ۴۰۱، هایولا ۴۲۰، هایولا ۴۸۱۵ و هایولا ۵۰ بعد از مدت‌های مديدة که به دلایل مختلف میسر نبود و همچنین مذاکره با شرکت خدمات حمایتی جهت کارگزاری فروش بذور هیبرید کلزای خارجی وارداتی از اقدامات دیگری است که حضور فعالانه شرکت در عرصه تولید و توزیع بذر در سال ۱۳۹۵ را نوید می‌دهد. بی تردید بر این اعتقادیم که در سال زراعی ۱۳۹۶ - ۱۳۹۵ در سایه برنامه ریزی خوب انجام شده افق‌های جدیدی جهت توسعه کشت دانه‌های روغنی در کشور گشوده خواهد شد.

رئیس مجتمع تحقیقات کاربردی و تولیدیز

شرکت توسعه کشت دانه‌های رونمایی

استراتژی‌های مدیریت بیماری‌های گیاهی

اصولی هدایت نموده که از آن همواره در برخورد با مسائل و مشکلات نوظهور استفاده کردند ایم.

اولین اقدامات در معرفی اصول مدیریت بیماری‌های گیاهی توسط وتزل در سال ۱۹۲۹ انجام شد که در ادامه دانشمندان دیگری تغییراتی را در آن ایجاد کردند و این اصول، توسط اکثر جوامع علمی بخش کشاورزی اصول، پذیرفته شده است. خلاصه این اصول قراردادی سنتی است که توسط علوم آکادمیک ملی ایالات متحده در سال ۱۹۶۸ به شرح ذیل تصویب شده است:

Avoidance (اجتناب): جلوگیری از شیوع بیماری با انتخاب زمانی از سال یا یک مکان ویژه، جائیکه آنچه اثری از مایه تلقیح عامل بیماری وجود ندارد یا محیط برای ایجاد آلودگی آن مناسب نیست.

Exclusion (منع ورود): جلوگیری از ورود عامل بیماری.

Eradication (ریشه کنی): نابود، تخریب یا غیر فعال کردن عامل بیمارگر.

از زمان شروع فعالیت‌های کشاورزی به دست بشر، همواره یک نوع جدال و تقابل در فعالیت‌های کشاورزی برای دستیابی به محصول با راندمان بالا در مقابل عوامل آزاردهنده محیطی در مسیر تولید این محصولات وجود داشته است. در ادامه کشف برخی از این عوامل ایجاد کننده خسارت در گیاهان به خصوص شناسایی پاتوژنها (عوامل بیماری‌زا) پرداخته می‌شود. در قرن نوزدهم، دانش بشر، نسبت به چگونگی برهم کنش و رابطه بین گیاه و عامل بیمارگر و همچنین دستیابی به روش‌های مدیریت آنها رشد چشمگیری داشته است. عصاره این مجموعه علوم اکتسابی تجمیعی بشر از یافته‌ها و نقش عوامل بیماری‌زا در طبیعت، ما را به

جلوگیری و نابود سازی و تخریب استفاده شده که معنای آن با هدف صفر کردن حضور عامل بیماری است که در کنترل عامل بیمارگر و در اجرا تقریباً این مسئله عملیاتی نیست و در بیشتر موقع نیز اصولاً امکانپذیر نمی‌باشد. چرا که به واقع نیازی به نابودسازی کامل یک عامل بیماری نیست و فقط می‌باشد تلاش گردد فرآیند توسعه بیماری را تا آستانه خسارت اقتصادی کاهش داد و نهایت بهتر است به جای استفاده از واژه کنترل از کلمه مدیریت در برخورد با عوامل بیمارگر استفاده گردد.

Protection (محافظت): جلوگیری از آسودگی با یک سم یا هر وسیله ممانعت کننده از ایجاد آسودگی توسط عامل بیمارگر.

Resistance (مقاومت): بهره‌گیری از ارقام متحمل یا مقاوم برای جلوگیری از خسارت ناشی از بیماری.

Therapy (درمان): معالجه گیاهان آسوده. اگر چه اصول فوق از سال ۱۹۲۹ تا به امروز معتبر بوده اما در بیان و برداشت مفهوم امروزی آن در مدیریت بیماری‌های گیاهی بعضی نواقص احساس می‌شود. اول آنکه در این اصول از کلمات قطعی مثل ممانعت،

خشک کردن موثر پیش از ذخیره‌سازی سرد (Cold storage)، کلید موفقیت نگهداری طولانی مدت بذور است. خشک کردن بذور، طول عمر آنها را افزوده و اجازه می‌دهد بذور، دماهای پائین را تحمل کند، ضمن آنکه از جوانهزنی آنها جلوگیری کرده و حمله عوامل بیمارگر را کاهش می‌دهد.

۱. شکل و اندازه این اتاق باید چگونه باشد؟

اندازه اتاق خشک به اندازه بانک بذر و حجم کار آن بستگی دارد. برای یک بانک بذر کوچک، حجمی در حدود ۲۵ مترمکعب و برای بانک بذرهای بین المللی، حدود ۱۲۵ مترمکعب کفایت می‌نماید. برای تعیین این مقدار باید حجم بذور خشک شده به طور ماهانه در طی یکسال ثبت شوند. تعداد ارقام هر کلکسیون و اندازه بذور بر این برآورد تاثیر دارد. اگر حداکثر حجم بذر ورودی کمتر از ۲۵ مترمکعب باشد، بهتر است از دستگاه خشک کن استفاده شود. توصیه می‌شود این اتاق به شکل مستطیل و در طبقه همکف و نزدیک و یا متصل به اتاق سرد باشد تا هوای خشک وارد اتاق سرد گردد. دستگاه خشک کن هوا باید در ارتفاع پائین روی یک دیوار نصب شود تا برخورد هوا با دیوارهای مقابل، جریان مناسبی از هوای خشک را در اتاق ایجاد نماید. بر اساس میزان رطوبت و محل احداث اتاق خشک، بهتر است ابعاد درب ورودی تا حتی الامکان کوچک باشد (حداکثر دو مترمربع). می‌توان یک درب خروج بزرگ‌تر برای شرایط اضطراری تعییه نمود (در شرایط عادی ورود و خروج از آن صورت نمی‌گیرد).

۲. از چه موادی در ساخت این اتاق باید استفاده نمود؟

بهترین حالت، استفاده از یک اتاق پیش ساخته است که می‌توان به عنوان یک اتاق مستقل و یا در داخل یک اتاق بزرگ‌تر احداث گردد. در ساخت سقف و دیوارها، باید از فوم به ضخامت ۱۰۰ میلی‌متر و برای

برای حفظ طولانی مدت بذور، رطوبت آنها می‌بایست حدود ۱۵ درصد باشد و در دمای ۱۵ درجه سانتی‌گراد نگهداری شود. میزان کاهش رطوبت در دانه‌های روغنی بسته به محتوای روغن، بین سه تا هفت درصد خواهد بود. اتاق خشک، مناسب‌ترین روش برای خشک کردن مقدار زیادی بذر است. علاوه بر این می‌توان از اتاق‌های خشک برای نگهداری کوتاه مدت بذور قبل از بوخاری، بسته‌بندی و سرمایزدایی بذور خارج شده از اتاق سرد (Cold room) استفاده نمود.

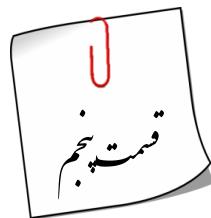

طراحی اتاق خشک

اصل اساسی در طراحی و ساخت اتاق خشک، عایق‌بندی دقیق کف و دیوارها است تا بدین ترتیب میزان مصرف انرژی برای ثابت نگهداشتن دما و رطوبت (۱۵ درجه سانتی‌گراد و رطوبت نسبی ۱۵ درصد) به حداقل برسد.

در طراحی اتاق خشک باید به چهار پرسش کلیدی پاسخ داد:

باشد. توصیه می شود از خشک کن گردان حاوی سیلیکا ژل و یا کلرید لیتیم استفاده شود. در صورت امکان بهتر است از دو دستگاه با ظرفیت رطوبتی ۶۶ درصد استفاده گردد. دستگاه خشک کن در هنگام کار، گرمای زیادی تولید می کند، بنابراین باید در محلی خارج از اتاق با تهویه مناسب قرار داده شود. برای یافتن بهترین محل قرار دادن جعبه های حاوی بذور در اتاق خشک، می توان از رطوبت سنج استفاده نمود. برای خنک کردن هوای خشک شده از چیلر استفاده می شود. دستگاه خشک کن در یک سمت نصب شده و چیلر در سمت مقابل قرار می گیرد تا هوای خشک شده خنک گردد.

کنترل بیولوژیکی علف های هرز توسط باکتری ها و ویروس ها

گرفته اند *Pseudomonas fluorescens* و *Xanthomonas campestris* می باشند.

کنترل بیولوژیکی علف های هرز توسط باکتری ها در مقایسه با قارچ ها دارای مزایایی از قبیل رشد سریع تر و

کف اتاق نیز می توان از کف پوش های فومی مقاوم به رطوبت و یا تخته سه لا با پوشش اپوکسی رزین استفاده نمود. درب ها باید کاملاً عایق بندی شده و پنجره ها دوجداره باشند. اگر در بخش هایی از ساختار اتاق از آجر و یا چوب استفاده شده باشد، باید روی آنها یک مانع رطوبتی مانند کاشی و یا ورق های پلاستیکی نصب گردد. سطح بیرونی سقف و دیوارها نیز باید عایق بندی شود. مجموع این اقدامات سبب کاهش مصرف انرژی در حفظ شرایط اتاق خشک خواهد شد.

۳. چگونه هوای اتاق، خشک و سرد گردد؟

عامل محدود کننده در انتخاب یک دستگاه خشک کن هوای توان دستگاه در حجم هوای خروجی آن است به عبارتی این توان باید شش برابر حجم هوای داخل اتاق

مهند رضاور محمدی علمدارلو

کارشناس مجتمع تحقیقات کاربردی و توسعه

شرکت توسعه کشت دارایی رونمایی

کنترل علف های هرز توسط باکتری ها

برخی باکتری ها که پتانسیل کنترل بیولوژیکی علف های هرز را دارند و بیشتر مورد مطالعه قرار

تأثیر قرار می‌دهد، به طوری که سبب بازداری از جوانه زدن ۲۱ گونه گیاهی تک لپهای و ۸ گونه دو لپهای گردیده و تنها روی هیبرید جدیدی از ذرت اثر بازدارندگی نداشته است. سویه BRG100 از *P. fluorescens* که دارای اثر بازدارندگی روی علف هرز چسبک (*Setaria viridis*) بوده نیز دارای خاصیت تولید متابولیت‌های خارج سلولی با خاصیت گیاه‌سوزی می‌باشد.

گونه باکتریایی دیگری که به عنوان عامل کنترل بیولوژیک علف‌های هرز مورد توجه قرار گرفته، *X. campestris* می‌باشد.

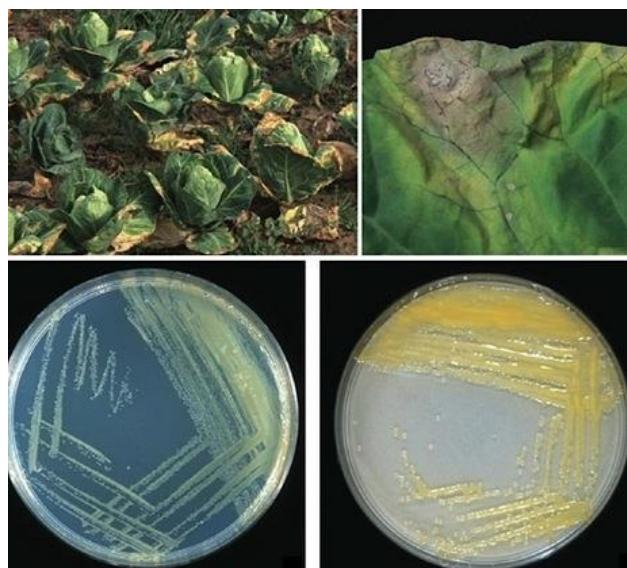
سویه *X. campestris* pv. *poae* (JT-P482) در سال ۱۹۹۷ جهت کنترل علف هرز *Poa annua* و با نام تجاری کمپریکو (Camperico) در ژاپن به ثبت رسیده است. فعالیت این سویه به صورت اختصاصی روی دو گونه علف هرز *P. annua* و *P. attenuata* بوده و روی سایر گیاهان علفی آزمایش شده، موثر نبوده است. همچنین گزارش شده که سویه LVA-987 از *Conyza X. campestris* روی علف اسب (*canadensis*) موثر بوده است.

کنترل علف‌های هرز توسط ویروس‌ها

در موارد خاصی، ویروس‌هایی که گونه‌های علف هرز را تحت تاثیر قرار می‌دهند به عنوان کاندیدای علف-کش بیولوژیک در نظر گرفته می‌شوند. این راهبرد معمولاً برای مدیریت گونه‌های علف هرز مهاجم در

تکثیر ساده‌تر عوامل باکتریایی و همچنین مناسب‌تر بودن این عوامل برای تغییرات ژنتیکی از طریق موتاسیون و یا انتقال ژن می‌باشد.

گونه *P. fluorescens* دارای سویه‌های بسیاری می‌باشد که برخی از آنها برای گیاهان مفید و برخی دیگر بازدارنده رشد گیاه است.

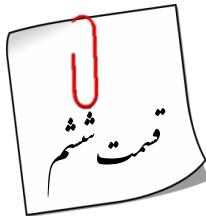

مطالعات انجام شده نشان داده که سه سویه از *P. fluorescens* سبب بازداری از رشد و یا جلوگیری از جوانه زدن گیاهان از طریق تولید متابولیت‌های خارج سلولی می‌شوند. سویه D7 این باکتری که از ریزووسفر گندم زمستانه (*Triticum aestivum*) و علف پشمکی (*Bromus tectorum*) در غرب کانادا جدا شده است، مشخص گردیده که به صورت انتخابی سبب بازداری از رشد و جوانه زدن تعدادی از گیاهان علفی خصوصاً علف پشمکی می‌شود. سویه WH6 از *P. fluorescens* جوانه زدن تعداد بیشتری از گونه‌های گیاهی را تحت

جهت کنترل علف هرز *Impatiens glandulifera* که از علف‌های هرز مهاجم و نگران کننده در اروپای غربی و مرکزی است، پیشنهاد شده است. همچنین *Pepino* و *Óbuda Pepper Virus* و *Mosaic Virus* جهت کاهش جمعیت علف هرز تاج‌ریزی (*Solanum nigrum*) پیشنهاد شده است. فعالیت‌های بیولوژیکی ویروس‌ها بسیار متمایز از بیماری‌زایی ایجاد شده توسط باکتری‌ها یا قارچ‌ها می‌باشد و ممکن است در برخی شرایط فرصت‌های جدیدی را برای کنترل بیولوژیکی علف‌های هرز فراهم نمایند.

اکوسیستم‌های بزرگ در نظر گرفته می‌شود. ویروس‌ها به علت تنوع ژنتیکی بالا و عدم تخصص میزبانی، کاندیدای مناسبی برای برنامه‌های کنترل بیولوژیک بلند مدت نیستند. ویروس‌هایی که در مطالعات انجام شده، پتانسیل کنترل گونه‌های علف‌هرز مهاجم یا ناخواسته را داشته‌اند شامل ویروس موزاییک خفیف سبز توتون (Tobacco Mild Green Mosaic Tobamovirus) جهت کنترل علف هرز *Solanum viarum* در فلوریدا و ویروس *Araujia MosaicVirus* جهت کنترل علف‌هرز *Araujia hortorum* در نیوزیلند می‌باشد. ویروس جغجعه‌ای توتون (Tobacco Rattle Virus) و

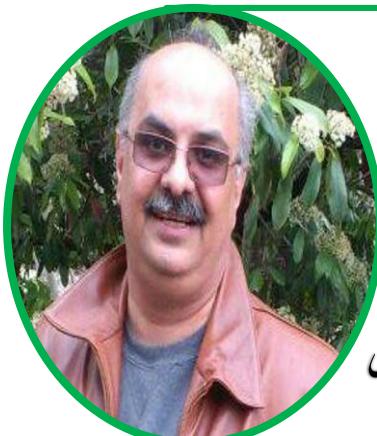
گیاهان روغنی نوین

مهندس کامیر فروزان

مدیربازر، تحقیقات و آموزش

شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی

وابستگی مطلق به واردات روغن همواره یکی از دغدغه‌های مسئولین کشور محسوب می‌شود و تمامی همت متخصصین بر آن است که از هر طریقی این مشکل را مرتفع نمایند هر چند رعایت شاخصه‌های زراعی و انتخاب ارقام با درصد روغن بالا از چهار محصول روغنی رایج کشور (آتابک‌گردان، سویا، کلزا و گلنگ) همواره مورد توجه بوده است ولی نباید از گیاهان دیگری که در دنیا از آنها برای روغن استفاده می‌شود غافل ماند. لذا به دلیل اهمیت گیاهان روغنی نوین سعی خواهم نمود تا در چند شماره آتی گیاهانی را که دارای قابلیت استخراج روغن می‌باشند را برای خوانندگان گرامی معرفی نمایم. امید است انتشار مطالب مربوط به معرفی هر گیاه، نحوه تولید، اصول زراعی و ارزش غذایی آن بتواند افق‌های جدیدی را در عرصه دانه‌های روغنی ایجاد نماید.

سوم زمین شناسی می باشد در آبرفت نیجر کشف شده است. در سال ۱۴۳۴ میلادی کاشفان پرتغالی در سواحل گینه درختانی مشابه نخل روغنی را کشف کردند. در سال ۱۵۰۸ میلادی منابعی بر وجود بیشه هایی از درخت نخل، در لیبریا اشاره داشته است. مبدا اصلی نخل روغنی نوار ساحلی آفریقای غربی و مرکزی بین گینه و آنگولای شمالی می باشد. در شرق دور، این گیاه بیشتر به عنوان یک گیاه زیستی کشت می شود و نمونه های مختلفی از این درخت در باغهای گیاه شناسی سنگاپور و مرکز تحقیقات DELI در سوماترای اندونزی دیده می شود. از دهه ۱۹۳۰ میلادی توسعه کشت این گیاه در مالزی و اندونزی در دستور کار قرار گرفت و در حال حاضر این دو کشور به عنوان اصلی ترین مراکز تولید روغن و دانه این گیاه در جهان شناخته می شوند. میزان عملکرد و کیفیت روغن حاصل از نخل این مناطق از سایر نقاط دنیا مطلوب تر است. در چند سال اخیر کشورهای آمریکای لاتین به کشت این گیاه توجه ویژه نموده اند. نخل روغنی در حال حاضر بیشترین سهم در تولید روغن های نباتی را در جهان دارد. ارقام Dura، Pisfera و Tenera از واریته های رایج اقتصادی و تجاری نخل روغنی می باشد. روغن در خوشه های میوه متمرکز است که ترکیبی از گوشت میوه و هسته میوه را تشکیل می دهد. میزان روغن در گوشت میوه حدود ۵۰ تا ۶۰ درصد و یا حدود ۲۲ درصد وزن خوشه را تشکیل می دهد و میزان روغن در

نخل روغنی *Elaeis guineensis* یا پالم درختی، ویژه مناطق گرمسیری است که به طور معمول برای تولید صنعتی روغن های خوراکی، مورد کشت و زرع قرار می گیرد. برای رشد بهینه و تولید مطلوب این گیاه به بارندگی بالا و مستمر در طول سال و فصول مرطوب و درجه حرارت بالا نیاز است. خاک مورد استفاده برای این گیاه باید دارای عمق کافی بوده و به خوبی زهکشی شده باشد. این گیاه معمولا در اراضی با ارتفاع ۴۰۰ متر از سطح دریا رشد مناسبی دارد. جریانات هوای خشک و درجه حرارت های کمتر از ۱۸ درجه سانتی گراد هر چند بر رشد رویشی این گیاه تاثیر مستقیمی ندارد ولی عملکرد را کاهش می دهد. از نظر نیاز کودی این گیاه در مقایسه با سایر گیاهان صنعتی نیاز متعادل تری دارد (این کودها معمولا برای جبران مواد غذایی که در زمان برداشت خوشه های میوه از دست می دهد به کار می رود). این گیاه در برابر بسیاری از آفات و بیماری ها حساس بوده که می تواند بر عملکرد و منافع اقتصادی آن به طور جدی تاثیر گذار باشد. توجه ویژه به کنترل یا پیشگیری آفات و بیماری ها باید در دستور کار مدیران تولید این گیاه باشد. مبدا اولیه نخل روغنی آفریقا و به طور ویژه غرب آفریقا می باشد. فسیل گرده یک نوع درخت که مشابه گرده درخت نخل روغنی که امروز می روید و مربوط به دوره

پالم سالیان متمادی به عنوان روغن خوراکی با ارزش غذایی پایین شناخته می‌شد زیرا امکان دستکاری پروفایل اسیدهای چرب آن به سختی میسر است.

ادامه دارد

هسته بین ۵۲ - ۴۸ درصد که حدود ۳ - ۲ درصد از وزن خوش را تشکیل می‌دهد. خوش‌های میوه برداشت شده تازه توسط دستگاه پرس ۲۴ ساعت تحت فشار قرار می‌گیرند تا کیفیت روغن آنها کاهش نیابد. روغن

روغن گلنگ

مهند مهتاب صمدی

کارشناس مجتمع تحقیقات کاربردی و تولیدیز

شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی

تک باند مضاعف اغلب دارای دوام بالای در درجه حرارت بالا بوده و در پخت و پز توصیه می‌شوند. این روغن پایدار بوده و می‌تواند در یک محل خنک، تاریک و خشک ذخیره شود. روغن گلنگ اشباع نشده چند بانده حاوی اسیدهای چرب مضاعف نظری اسید لینولیک بالا است و به عنوان روغن سرد با سس سالاد مخلوط می‌شود. این روغن‌ها پایدار نبوده و باید در یخچال یا در یک محل خنک نگهداری شوند. روغن گلنگ به دلیل وجود اسیدهای چرب اشباع نشده چند بانده مضاعف نمی‌تواند در پخت و پز مورد استفاده قرار گیرد چرا که فاسد خواهد شد. روغن گلنگ از ۷۱/۷۸ درصد اسید اولئیک، ۴/۸۵ درصد اسید پالمیک، ۱۲/۴۴ درصد اسید لینولیک، ۲/۴۰

گیاه گلنگ و روغن حاصل از دانه آن در تمدن‌های شرق و غرب تاریخ غنی داشته است و هنوز هم در رژیم غذایی و اقتصاد امروز نقش حیاتی دارد. گیاه گلنگ (*Carthamus tinctorius*) یکساله و از خانواده آفتابگردان است. گل آن خاردار و دارای گلبرگ‌هایی به رنگ زرد یا نارنجی می‌باشد که در نهایت دانه گلنگ داخل قوزه‌های گل تشکیل می‌شود. از فرآورده دانه گلنگ به عنوان روغن در تولید تجاری محصولاتی مانند صابون و کفپوش اتاق استفاده می‌شود. دانه گلنگ به منظور روغن گیری فشرده شده و پس از آن به دو نوع روغن تقسیم بندی می‌شود که هر دو در پخت و پز بصورت روغن‌های اشباع و غیر اشباع مورد استفاده قرار می‌گیرند. روغن‌های غیر اشباع

زیادی دارند که هر دو می‌توانند در درجه حرارت بالا استفاده شوند و اغلب جایگزین یکدیگر می‌شوند. روغن گلرنگ دارای چربی‌های اشباع نشده بالا و چربی‌های اشباع پایین است که آن را برای حفظ سلامت قلب مناسب می‌سازد. همچنین دارای اسیدهای چرب امگا ۶ بوده که به سوزاندن چربی بدن کمک می‌کند. این اسیدهای چرب پروستاگلاندین‌ها (از مهمترین واسطه‌های شیمیایی در داخل بدن) می‌سازند که به انقباضات ماهیچه، فشار خون، کنترل تعادل و سیستم ایمنی بدن کمک می‌کند. اثبات شده است زمانی که روغن گلرنگ را به ریشه‌های موی خود بمالید سبب بهبود کیفیت مو و درخشندگی آن می‌شود. همچنین این روغن پوست را مرطوب نگهداشته و سبب روشنتر شدن آن می‌گردد. هنگامی که به طور مستقیم به پوست مالیده می‌شود، می‌تواند خطوط و چین و چروک آن را کاهش دهد و سبب کاهش اگرما، التهاب و قرمزی شود. عوارض جانبی روغن گلرنگ در آزمایش‌های مختلف متفاوت است، اما برخی از آنها شناخته شده است از آنجا که گلرنگ از خانواده آفتاب‌گردان است، برخی افراد به آن آلرژی دارند و واکنش‌های آلرژیک را در صورت مصرف تجربه می‌کنند. برای این گونه افراد پس از مصرف روغن گلرنگ اسهال، استفراغ، و درد معده گزارش شده است.

در صد اسید استاریک و ۰/۰۸ درصد اسید لینولئیک تشکیل شده است. این روغن دارای بالاترین غلظت اسید لینولئیک در بازار تجاری است و مصارف زیادی در برنامه‌های کاربردی غیر تجاری و تجاری دارد. روغن گلرنگ اگر چه گران‌تر از روغن‌های دیگر است، اما پایداری آن در دمای بالا از سایر روغن‌های پخت و پز رایج بیشتر است. روغن گلرنگ در بخش صنعت به عنوان روغن خشک در ساخت رنگ و کف-پوش اتاق استفاده می‌شود. در روغن گلرنگ ویتامین E به مراتب بیشتر از روغن زیتون است. مقادیر اسیدهای چرب ضروری امگا ۳ و امگا ۶ در روغن گلرنگ و آفتابگردان بالاتر از روغن‌های دیگر است. البته روغن آفتابگردان به دلیل ویتامین E بیش نسبت به روغن گلرنگ و یا هر روغن دیگر گاهی اوقات ترجیح داده می‌شود. روغن گلرنگ و روغن کانولا مقدار زیادی چربی‌های اشباع نشده و اسیدهای چرب امگا ۳ دارند. در مواردی جایگزینی روغن گلرنگ با کنزا مطرح می‌شود از جمله اینکه نمی‌توان روغن کانولا را در حرارت بالا طبخ کرد چرا که نقطه دود روغن گلرنگ ۵۰۹ درجه است در حالی که نقطه دود روغن گلرنگ ۴۶۰ درجه است. البته روغن کانولا ارزان‌تر بوده و اغلب بدليل کاهش هزینه به جای روغن گلرنگ ترجیح داده می‌شود. روغن گلرنگ و روغن کانولا خواص مشابه

برخی تکنیک های PCR

به دلیل اهمیت دانش ارزیابی مولکولی در اصلاح دانه های روغنی در این شماره و شماره گان آتی سعی می گردد تا به برخی از مفاهیم کاربردی آن پرداخته شود.

تکنیک Hot-Start PCR

زمانی که دمای اتصال پرایمرهای مورد نظر پایین باشد و یا با نه هر دلیلی باند غیراختصاصی ایجاد شود معمولاً از تکنیک Hot-start برای رفع این مشکل استفاده می شود. اساس این تکنیک، جدا بودن فیزیکی اجزای واکنش پلیمراز (خصوصا آنزیم پلیمراز) تا قبل از واسرشت (denaturation) اولیه می باشد.

تکنیک RT-PCR

این تکنیک برای سنتز cDNA استفاده می شود. به دلیل استفاده از مولکول RNA در این تکنیک به عنوان رشته الگو از آنزیم رونوشت بردار معکوس (Reverse Transcriptase) استفاده می شود. نخستین بار این نوع از آنزیم ها در ویروس ها مشاهده گردید.

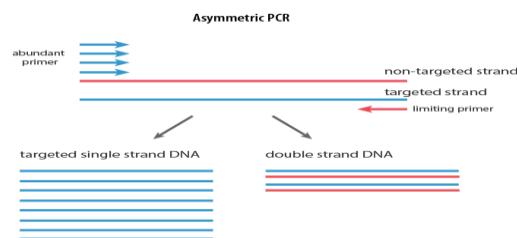
تکنیک Nested PCR

این تکنیک دقت و حساسیت آزمایش را افزایش می دهد و برای یافتن باند اختصاصی در بین انبوهی از

واکنش زنجیره ای پلیمراز (PCR) یکی از روش های کاربردی در ژنتیک مولکولی بوده و اساس آن بر تغییرات متوالی دما به منظور تکثیر از رشته های DNA یا RNA به عنوان الگو می باشد. بر حسب مولکول الگو، پرایمرها، دماهای اتصال (Annealing) و یا استفاده از انواع آنزیم های پلیمراز، تکنیک های مختلف PCR ابداع گردیده است که در این مطلب به برخی از آنها اشاره می گردد.

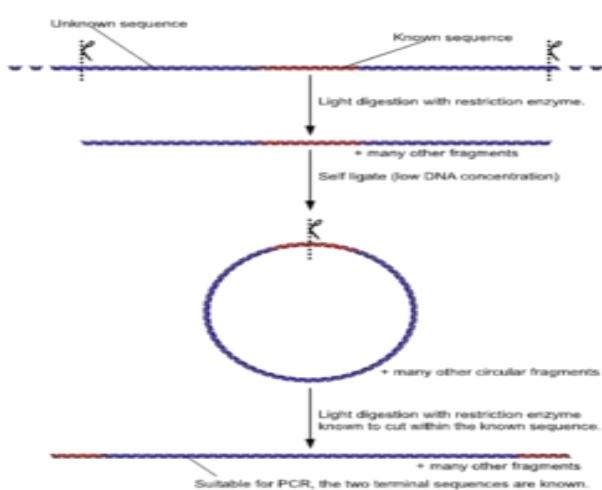
تکنیک Asymmetric PCR

در این روش از دو پرایمر با مقدار متفاوت (۲ به ۱) استفاده می شود و هدف آن سنتز DNA تک رشته ای می باشد. یکی از کاربردهای این روش بررسی نواحی بالا دستی ژن منتقل شده به ارگانیسم هدف می باشد.

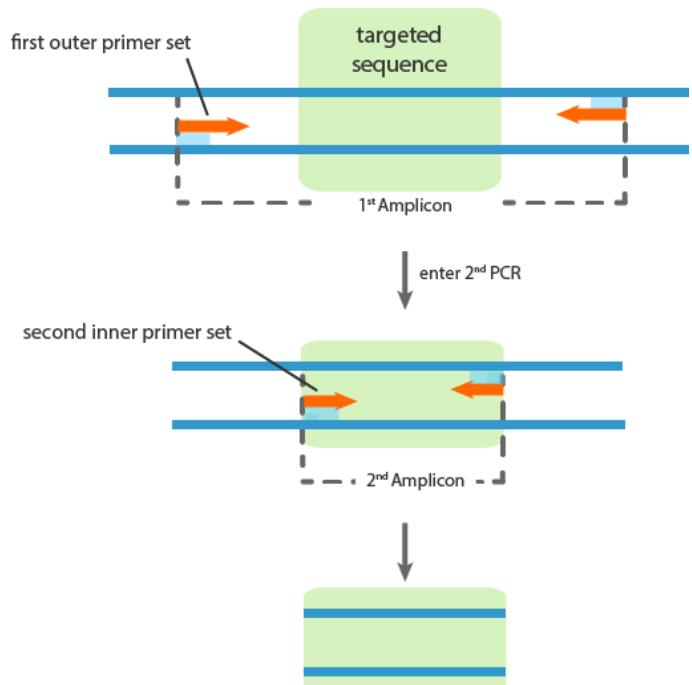
تکنیک Inverse PCR

این تکنیک به منظور بررسی ژن (ها) مورد نظر که فقط بخش محدودی از توالی نوکلئوتیدی آن شناسایی شده است بکار می‌رود. بدین منظور ابتدا کل مولکول DNA مورد نظر با آنزیم‌های برشی محدود هضم می‌شود سپس با استفاده از آنزیم لیگاز اتصال مجدد صورت می‌گیرد. این عمل سبب بوجود آمدن مولکول‌های حلقوی DNA می‌شود که توالی مورد نظر ما در یکی از آنها قرار دارد. با استفاده از اطلاعات محدود ژنومی که از قبل در دسترس می‌باشد طراحی پرایمر در جهت مخالف هم صورت می‌گیرد. پس از تکثیر و مشاهده باند، محصول PCR جهت شناسایی کل قطعه مورد نظر توالی یابی می‌شود.

باندهای غیر اختصاصی استفاده می‌گردد. معمولاً از دو جفت پرایمر استفاده می‌شود که جفت دوم نواحی داخلی جفت اول را تکثیر می‌کند. پرایمرهای جفت اول باندهای متعددی تکثیر می‌کند که بسیاری از آنها غیر اختصاصی می‌باشند. سپس از محصول PCR جفت پرایمرهای اول، به عنوان الگو برای جفت پرایمرهای دوم استفاده می‌شود. اگر ژن مورد نظر توالی یابی نشده باشد و طراحی جفت پرایمرهای دوم ممکن نباشد می‌توان سه تا پنج نوکلئوتید به انتهای $3'$ جفت

Nested PCR

پرایمرهای اول اضافه کرد ولی بهتر است در این حالت از آنزیم‌هایی که خاصیت اگزونوکلئازی دارند برای تکثیر استفاده نشود.

Oilseeds Research & Development Company

R & D seed and training department

Newsletter No. 59

October 2016

www.ordc.ir

www.arc-ordc.ir

